

N.º 9.—“Obras y Finanzas”. 39.466'74 ptes.

N.º 10.—Ribas i Pradell, 40.572'19 ptes.

N.º 11.—Francesc Riera, 41.653'32 ptes.

N.º 12.—Gonçal Batlle, 46.429'98 ptes.

N.º 13.—Celestí Frigola, 55.952'74 ptes.

N.º 14.—Francesc Serra i Magí Sandiumenge, 64.206'74 ptes.

Cobreixen el pressupost d'execució material calculat, interès del capital avançat, eines, administració de l'obra, imprevistos i beneficis, quedant una quantitat per augment de beneficis:

N.º 15.—“Fomento de Obras y Construcciones”, 13.028'95 ptes.

N.º 16.—Josep Barba, 59.513'41 ptes.

Barcelona, gener de 1931.—Signat: els Arquitectes, Adolf Florensa i Enric Catà i Catà.”

A més de l'anterior estudi, es llegeixen les comunicacions que per separat han enviat els senyors Arquitectes com a complement del seu informe i que copiades literalment diuen:

“Sr. En Josep Moll i Ginfrer.—President del Sindicat de Metges de Catalunya:

Molt senyor meu i estimat amic: Responent a la consulta que vostè amablement em formulà en la nostra darrera conversa, puc dir-li el següent sobre els dos punts principals tractats:

I.—Conec la majoria dels Contractistes que han ofert preus per a la Construcció del Casal del Metge, molts dels quals són bons constructors i solvents. Entre ells han treballat directament en obres meves els següents: Josep Barba, Barba i Miracle, Marcellí Padró i Ribas i Pradell. D'aquests, doncs, en puc donar referències més directes i assegurar que treballen bé, sense que això vulgui suposar que entre els restants no n'hi pugui haver de tan bons i de millors.

II.—Quant al benefici que puguin obtenir els diferents Contractistes, encara que no es pot calcular d'una manera absoluta, em refereixo a l'informe que hem enviat junt amb el Sr. Catà.

Això, repeteixo, no és absolut, perquè en la construcció, com en tota indústria, dos contractistes, partint de la mateixa xifra i treballant tots dos bé, poden obtenir beneficis diferents, segons el seu mètode i organització del treball.

Desitjant haver complert el que em demanava, és seu afm. i bon amic.—Signat: Adolf Florensa, Arquitecte.—Barcelona, 7 de gener de 1931.”

“Senyor En Josep Moll i Ginfrer.—President del Sindicat de Metges de Catalunya.

Estimat amic: Responent a la consulta que vares formular en la nostra darrera conversa, puc dir-te el següent sobre els dos punts principals tractats:

Conec de referències la majoria de Contractistes que han ofert preus per a la construcció del Casal del Metge, molts dels quals són bons constructors i solvents. Entre ells han treballat en obres per mi dirigides, Sebastià Bosch i Marcellí Padró: eren coses sense importància constructiva, però varen quedar bé. Del que puc donar referències de què treballa bé i de pressa és d'Antoni Montseny, puix en deu mesos va fer el Teatre Albéniz, de Girona, de 2.000 espectadors de cabuda, i en dos anys i mig el Palau Nacional de l'Exposició, en el que les obres que no es veuen, o siguin fonaments i explanació, valen un milió de pessetes, sense que això vulgui suposar que entre els restants concursants no n'hi pugui haver de tan bons i millors.

II.—Quant al benefici que puguin obtenir els diferents Contractistes, encara que no es pot calcular de una manera absoluta, em refereixo a l'informe que hem enviat junt amb el Sr. Florensa.

Això, repeteixo, no és absolut, perquè en la construcció, com en tota indústria, dos contractistes, partint de la mateixa xifra i treballant tots dos bé, poden obtenir beneficis diferents, segons el seu mètode i organització del treball.

Esperant haver complert com desitjava el teu encàrrec, ja saps que pots manar al teu afectísim amic.—Signat: Enric Catà i Catà.—Barcelona, 7 de gener de 1931.”

Després de llegir els anteriors documents, el senyor President dóna compte de les informacions que de diversos Contractistes concursants li han facilitat alguns companys i de les que ell s'ha pogut procurar directament, i, a més, es llegeixen els informes comercials que s'han demanat expressament.

Seguidament pren la paraula el Dr. Mas i Oliver, que manifesta la seva opinió que el Consell ha de prendre com a base fonamental de la seva discussió l'estudi fet pels senyors Arquitectes i procurar adaptar un criteri que es desprengui d'aquell informe, del qual en resulti l'elecció de Contractista d'una manera automàtica. Altrament, creu molt difícil que el Consell pugui equilibrar altres circumstàncies, per les quals mai no comp-